

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ στοιχεῖα

803740

LYON

1898

παλαιότατων
Γεωγῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΙΚΑ,
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimum Authorum Geographica & A-
stronica, & Geometrica poemata qua su-
per sunt.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theocraticarum Lectio-
num libellus.*

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniz Allobrogum.

Apud Johan. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, praeter
ea qua priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quàm emendatissimè ederentur o-
peram studiose dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
ljora.*

*Tertio, quadam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant:
quaedam etiam qua in nullis reperias.*

*Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremo, Isaaci Horriboni Lestionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo cum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendantur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione
disser.

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libros?*

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆA-
TIO,

IOHANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defeffum labori-
bus quæd verat in amœnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiefcendi gratia excurre? Sa-
nè fuit ea mihi iam dudum in
promo vendis (quoad potui (li-
terarû studiis voluntas, vt quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis otij quid superellet; fecundariis qui ad huma-
nitate[m] pertinent, impenderem. Maximè verò iis
qui viciniores origini, vt Plato monet in Phile-
bo, miuus attactarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,
& aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus an-
nis ab Homero poetarum principe cœptum esset,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Aferzum illi ἠμύ-
ξου, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliòsque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ scriptionis dotes vetustatem fer-
te potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos
velut in tres classes: quarum primam Hesiod

operibus τῆς σωζομένης: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδύλλιο, & Ἐρατοστέ: tertiam ipsi Theocritidi veterisq; Ἐπιμολόγοις hac exiguitate dedimus, ut in vnum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundia terminos nimia commendatione transiliam. Spero: equidem susceptum hunc laborem, inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingraram futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam brevibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiридиoli modulo potissimum conveniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant; pleraq; nobis benignè communicavit D. Porus Eretensis, vir Græcè atq; Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marquardū contulit C. Auberius Trimecurianus, præsertim in iis quæ Symmachus Rhodio attribuuntur; quæ præterquam quòd sunt ἀνθυμῶνα arbitrari veteris Auctoris efficià corruptissima erant. Ioannes Pediasimus Theocriti Ἰσχυρῶς declaraturus, quantis difficultatibus afficeret, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου Ἰσχυρῶς ἀνθυμῶνα ἔμειον, διὰ τὸ πλὴν τῆς ὑποκείμενης πικρῶς καὶ διὰ τὸ ἀπροσβλήτως τῆς μεταγενέστερης ἐπιτομῆς ἔχειν καὶ τὸ ἐπιτομῆς τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ὑποκείμενης πικρῶς καὶ τὸ ἐπιτομῆς ἔχειν καὶ τὸ ἐπιτομῆς ἔχειν. Quæ

2: nec præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Sec. 11, a m-

TOTIVS OPERIS.

ematicis Simmiz commentis prædici vsurpari-
que meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refert os tanta Poetarum veterum gazæ, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque gravitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præter-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habent,

55

8

POETARVM QVI TRI-
bus distinctis libris, vno tamen *ædific*
comprehenduntur, ca-
talogus.

h

GEORGICA. HESIODI ASCRAEÆ OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *ædific* quædam commu-
ni sermone vsuparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *ædific*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

ŒCONOMIA.

Annotationes in *Ερτζα τῆς Ημῆρας*, Phillippo Melipotissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretensî communicata, plurimum lucis adfert.

II

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poeticæ principia excolendæ quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Heroes*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Ecloge*, i. principio ob oculos posuit,

Ti'yre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Vvinsæmius aliisque hæc Eidyllia exposuerant.

SIMMIÆ RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRIM.

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Auberius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mækerckhtum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis vestibus à Fed. Jamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus, selectis E. Vineti, I. Metelii, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolita.

PHOCYLIDIS poema admonitorium
PYTHAGORÆ carmina iurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque obseruationibus illustrata
SOLONIS sententia quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI.
EVENI PARII,
ERASTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
 multi magni scriptores veluti axiomata & oracula
 non sine honoris præfatione citarunt, Plato (in-
 quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus, A-
 thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
 de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUI-
 tur eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIO RV M Libellus, continens
 aliorum quoque Poetarum sententias: quem admo-
 dum ex indice ad calcem illius tertie partis
 apposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
 gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
 gmentis: quorum nomina idem Index commen-
 strat.

Fruere his, & Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibiæen, qui carminibus suis fertur Lacedæmonjis, cum aduersus Messenios bellum gererent, victoriæ author fuisse. Est autê vetustissim. utpote qui eodem tempore cum septê (qui vocatur) sapientibus vixerit, aut etiã antiquior. Floruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX TYRTEO,

De virtute.

NON memorandus mihi vir, nec in præiis celebrandus videtur,
 Seu virtutum pedum seu gratia lacta:
 Neque si Cyi lapum habeas magnitudinem & robur,

Et curres, do vineas Thracium Aquilonem.

Et forma sit vel ipse Tichono præstantior,

Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges:

Neque si Tantalidem Pelopum regno vincat,

Linguamque Adraſti ſuauiſſimam habeat:

Neque ſi gloriã omnẽ præter bellicã fortitudinẽ habuerit

Non enim vir bonus eſt in bello,

Si non ſuſtineat cadem videre cruens am,

Et propius hoſtem ſtare cupias.

Hæc virtus eſt hoc optimum inter homines præſtantum,

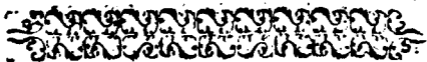
Et maximè decoras virum iuuenem, à quo geritur.

Commune hoc bonum eſt ciuitati, & vniuerſo populo,

Si quis vir progreſſus inter pugnantes in prima a cœ-

conſideret turpiſque fuga proreſſus obliuiſcatur, (maneat

Viram & animam patientem & iticens periculo.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΔΑ.

Τυρταῖος Ἀρχιμεινός, Λάκων ἢ Μελισσιός, ἐπειρη-
 ποίος, καὶ ἀυλητής, ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χειροτάκτον Λα-
 κωνογενῆς πολιορκίας Μισσηνῶσις ὀπαρχατοσύνης
 ποιῆσαι ὄφει ἢ παλαιάτους, σύγχρονος τοῖς ἐπὶ ἀκλῆθ ἡ-
 σι στροφῆς ἢ καὶ παλαιότερος ἡμῶν ζοῦν καὶ πλεὺν λέ-
 Ολυμπίαδα ἔγραψεν ὑποδικαστὴς δι' ἐλεγχίας, καὶ μέλη το-
 λημοσύρια οἰς βιβλία ἔ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΙΑΙΟΥ,

Πίσι τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

ΟΥΤ' ἂν μὴ σάμῳ, ἔτ' ἐν λόγῳ ἄδρα τι-
 θίλω.

Οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, ἔτε παλαιημοσύνης,

Οὔδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχει μίγδος το-
 θίλω τε,

Νικῆν ἢ ἦσαν Ἐρῆκων Βορίω.

Οὔδ' εἰ Τισιωτῶν φυλῶν χειρίστερος εἴη.

Πλευσία ἢ Μιδία καὶ Κενύρα πλεόν.

Οὔδ' εἰ Ταυταλίδα Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,

Γλωσσῶν δ' Ἀδρησίου μελιτοζογῆσι ἔχει

Οὔδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξαν, πλεὺν Δούριδος ἀληθῆς.

Οὐ γὰρ αἴψα ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,

Εἰ μὴ τετραμῶν μὲν ὕψην φόνον αἰματῶνται

Καὶ δὴ πᾶσι ὄρεγρον ἔχουσαι ἰσταμένους.

Ἡδ' ἀετῆ, τοσὶ ἄεθλοι ἐν αἰθρῶν ποισιν ἀριστον

Καλλιστὸν τε φέρειν γίγνεται αἰθρῶν ἔφ

Σιωπῶν δ' ἰσχυρῶν πᾶσι πο· ἢ τε παντὶ τε δέμῳ,

Ὅστις αἴψα διαβάς ἐν ποσει γίγνεται μὲν

Ναυθμῶν, αἰτχῆς ἢ φύγῆς ὅππῃ τε ἐν λαοῖσι τε

Ψυχῶν καὶ θυμῶν τι ἔμῳ ἀπαρδῶνται.

Animæque ad mortem obeuntem proximum virum astitit;
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suâque industria prælii fluctus regit.
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitam,
 Cincirem, et populos, et patrem honestans:
 Multis per pectus et scutum rariendum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.
 Hunc verò lugent, pariter iuvenes, se: ésque,
 Et gravi desiderio tota civitas fumus ipsius prosequitur.
 Huius sepulchrum, et liberi inter homines præclari sunt,
 Itemque nepotes, et omne posterorum genus,
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsum,
 Sed quantum sub terra sit, manet immortalis,
 Quem se fortiter gerentem manentemque, et pugnante,
 Pro patria et liberis vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit, sortem mortu longum inducet in somno,
 Et victoria potius splendidam gloriam pugna auferat:
 Ipsum ex aquo omnes iuvenesque senes, ne colant,
 Multis que iucundu affectu ad Oronum abit.
 Senescens autem inter cives præcellit, neque quis illum
 Ladere, nec irreverenter nec iniuste cupit.
 Omnesque in sedibus iuvenes simul et aequales
 Loco cedunt ei, quisque maiores nati sunt.
 Maius igitur virtutu ad summum pervenire nunc aliquis
 Nitatur animo, non remittens bellum.

EIVSDEM.

alias Callini.

Quando torpetis? quando strenuam habebitis animam
 O iuvenes? an non vermini vicinos,
 Ob tantam ignaviam? In pace autem vobis videmini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum supplevit Camerarius.
 * Quin scitum aliquis arte in prælio hosti obtendit.
 Et aliquis moriens ultimo iaculum eructat.

Θρασυῶν ἢ πρῶτῃ τὸν πλησίον αἰδρα παρεστῶς.
 Οὗτος αἷρ ἔγχεθ' ἔγχεταί ἐν πόντῳ ἴμοιο.
 Αἶψα ἢ δυσμενέων αἰδρῶν ἔτρεψα φάλαγγας
 Τριχάλας, σπυρδῆ τ' ἔχεθε κῶμα μάχης.
 Αὐτὲς δ' ἐν περσέχριστο πρῶτῳ φίλον ὤρεον θυμόν,
 Ἀσυτε κῆλαυς καὶ πατέρ' ἀλλεΐστας.
 Πολλὰ δια γέρτοι κῆ σασίδος ὀμοαλοΐσσης,
 Καὶ δια θυρηκός φρεσίν ἐλλυκαλδρός.
 Τὸν δ' ὀιοφύρονται μὲρ ὁμῶς νῆος ἠδὲ γέροντες,
 Ἀργαλίῳ ἢ πύθῳ πᾶσαι κέκασθ' ὕλας.
 Καὶ τύμβος, κῆ παῖδες ἐν αἰδραῖσι περ ἀρίσμοιο,
 Καὶ παῖδων παῖδες κῆ γῆρος ἔξοπιστο.
 Οὐδέ ποτε κλέος ἰαθλὸν δότολυται ἢ δ' ἔνομι' αὐτῶς,
 Ἀλλ' ὑπὸ γῆς φρεσὶν ἔγχεταί αἰθάνατος,
 Οὔτιν' ἀριστεύοντα μὲρ ὄντα τε μαρνα μὲρ ὄντα
 Γῆσ' φρεσὶ κῆ παῖδων δοῦρος Ἄρης ὀλίγη.
 Εἰ ἢ φύρι μὲρ κῆρα τειρηλεγός θουάτοιο,
 Νικησας δ' ἀχμῆς ἀγλαὸν ἄλχος ἔλεος,
 Πᾶσις μὲν πμῶσιν ὁμῶς νῆος ἢ παλαιῶν.
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παῖδων ἔρχεται εἰς αἰδρῶν,
 Γυροσκῶν δ' ἀρῶσι μεταφρίκει, κῆ δὲ τις αὐτῶν
 Βλάπτειν ἔτ' ἀγδύς ἔτε δίκης ἰδέσθῃ,
 Πόρτες δ' ἐν δῶκοισιν ὁμῶς νῆος, οἷ τε κρατ' αὐτῶν
 Εἴκουσ' ἐν χώρης, οἷ τε παλαγοῖσσι.
 Τάσις τις νῆος τις αἰθρ' ἀφ' ἑσπέρης εἰς ἀκρῶν ἰκιάδῃ
 Πειρεΐδα, θυμόν μὲρ μεδιστῆς πολέμου.

Τ ΟΥ ΑΥ Τ ΟΥ.

ἢ Κημίην.

Μήχης τῶς κρατῆρας, κῆτ' ἀγκυμον ἔχετε θυμόν,
 Ωνῆος, οὐδ' ἀδιδῶ ἀμοιβατικύσσης,
 Ω δὲ ἄλλω μεδίστησι; ἐν εἰρήνῃ ἢ δοκῆτο
 ἦ δ', ἀπὸρ πόλεμος γαῖαν ἀπασαν ἔχε.
 Εὐνὸς τις ἀσπίδα διδῶ ἐναγέβιος πολέμιζον.
 Κῆ τις δῶτο θῆσκειν ὕψατ' ἀκοινοῦ τῶ.

Honori enim est & ornamento viro pugnare

Pro patria, & liberis, & tenera uxore

Auersus hostes. Mors autem aderit, quando cunque

Par. & destinauerint. Sed age quispiam rectè pergat

Extenso, in altum gladio, & sub scuto forte pectus

Foveat, cum primum incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

Virum, neque si à maioribus immortalibus genus ducat,

Sape quis elapsus è pugna soni: uoque telorum,

Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.

Arque hinc sanè nec amicus est populo, nec gratus:

Illū v. magnus & paruus desunt siquid passus fuerit:

Vniuersus enim populus virum fortem desiderat

Defunctum, viuentem virò instar semidei colit.

Nam coràm intuentur illum velut turrim:

Quippe solus malorum aquat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:

Confliste, nondum Iouis facies auersa est à nobis.

Nec hominum turbam formidetis, aut metuetis,

Quin rectè quisque hostibus securum obuertat

Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,

Sed solis splendori gratum, subbiturus facrum.

Nostis enim quàm grania sint Martis luttuosi opera,

Nostis etiam impetum permolesti belli.

Es quæ antoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,

Iuuenes, utrumque satis experii estis.

Nam ex illis qui audent unà persistentes

Com rus in hostes aduersos impetum facere,

Per pauci occidunt, retroque seruant populum:

Timidorum autem virorum omnis perit virtus.

Vix autem aliquis verbis explicare possit,

Quanta incurras mala, vir qui se turpiter dederit.

- Ἰσμήν τε δὴ δὲ καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
 Ἰὴς περὶ κῆ παῖδων, κευθεῖναι τ' ἀλόχου,
 Δυσμνήσειν. Σαίκετος δὲ πολὶ ἔσεται, ὅπως τε κούφῳ
 Μοῖραν ὀπλοκωπῶν· ἀλλὰ πεῖσι δὲ ἴπῳ,
 Ἐσχος ἀναχρόσθου κῆ ἴπῳ κῆσῖν δὲ θυμῶν ἕτερ
 ἔλσας τὸ πρῶτον μῆνυ μῶν πολέμου.
 Οὐ δὴ κῆσῖν θῶρα τῶν γῆ θυγῶν εἰμαρμῆσι δὲν.
 Ἀνδρὶ δὲ εἰ πρῶτον ἢ γῆρος κῆσῖν ἴπῳ.
 Πολλὰ κῆ δῆσῖν τῶν θυγῶν κῆ δούποι ἀκόντων
 Ἐρχεται εἰ δ' οἴκῳ, μοῖρα κῆσῖν. Σαίκετος.
 Ἀλλ' οἴκῳ κῆσῖν παρὸν ὄμμα θῖος, κῆ ὅ ποδῖος.
 Τὸν δὲ ἑλίγῳ σὺν ἄχρῳ κῆσῖν μαχῶν, κῆ πῶ παθῶν.
 Λαφῶ γδ ξύμπῳ τῶν ποδῶν κῆσῖν κρατῶν θῖος ἀνδρῶν
 Θνήσκοντες ζῶων δ' ἀξίος ἡμῶν.
 Πῶσιν δὲ μιν πύργῳ εἰ ὄφθαλμοῖσι ὄφθαλμοῖσι
 Ἐρδῶ γδ πολλῶν ἀξίος μῶν ἰόν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

- Ἀλλ' Ἡρακλῆος γδ αἰκῶν τῶν γῆρος εἰσῖν.
 Θαρσύνῃ, ἔπῳ Ζεὺς ἀνχῆτα λαφῶν ἔχῃ.
 Μῆδ' ἀνδρῶν πῶσιν δῆσῖν παρὸν, κῆσῖν φασίεσθαι
 Ἰσῶν δ' εἰς πρῶτον ἀσπίδ' ἀνδρῶν ἔχῃ,
 Ἐχθρῶν ἀνδρῶν ψυχῶν δῆσῖν, Σαίκετος ὅ μαχῶν
 Ἀνχῆσιν κῆσῖν ἡλίος φίλας
 Ἰσῶν δὴ ὡς ἄριστος πολυδακρύτου ἔργ' ἀρεθῶν
 Ἐῦ δ' ὄργῳ ἑδῶντ' ἀνχῆτα πολέμου.
 Καὶ μῆδ' ὄργῳ τῶν τῶν διακόντων τ' ὄργῳ
 Πῶσιν, ἀμφοτέρων δ' εἰς κῆσῖν ἡλῶσται.
 Οἱ μῆδ' γδ τῶν πῶσιν, παρὸν ἀλλήλοισι μῶν ἰόντες,
 Ἐστ' ἀντοχεθῖν κῆσῖν ἀσπίδων ἰόνται.
 Πῶσιν τῶν θῖος, πῶσιν ὅ λαφῶν ὄφθαλμοῖσι
 Τριανόντων δ' ἀνδρῶν πῶσιν ὑπόλοιπ' ἀρεθῶν.
 Οἱ δ' εἰς δ' ἀντοχεθῖν τῶν ἀντοχεθῖν ἑκάστω
 Ὅσῖν ἀν ἀντοχεθῖν πῶσιν, γῆσῖν ἀνδρῶν κῆσῖν.

Ignominiosum nanque est torqum fauciare.

Viri fugientis in aduerso praelio.

Turpe quoque est cadaver in puluere prostratum,

Atque tergo hasta cuspide vulneratum.

Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede

Terra infixo, labia denticibus premordens:

Femora & tibias infernè, nec non pectus humerisque,

Lati clypei umbone contegens.

Dextra verò manu validam hastam torqueat,

Terrililémque in capite cristam moxer.

Fortia aggrediens facta discat bellare,

Nec à toto procul ab sit clypeum gerens.

Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta

Vel gladio percussurus, hostem capiat:

Et pelem pecti iungens, clypeumque clypeo admouens;

Nec non cristam crista, galeamque aptans galea,

Pectorique obuerso pectore contra hostem pugnet,

Vel gladij capulo, vel hasta praelio ga arrepta.

Vos autem tenuis-armatura milites sub securis aliunde alij

Trepidantes, grandibus pugnare lapidibus,

Hastasque laues comorquete in hostes,

Vestram prope armaturam permanentes.

B I V S D E M.

Braciarum est, in prima acie si occidat

Vir bonus, pro patria sua pugnans.

At si quis urbe sua pinguibisque aruis relicta

Mendicare cogitur, hoc omnium est misererrimum;

Cum chara matre vagans, & senex parente,

Cumque parvulis filiis, & adolescentula vxore.

Inuisus namque erit ad quoscunque pervenerit,

Indigentia victus & odiosa paupertate.

Genus suum infamat, & formam decoram turpatis

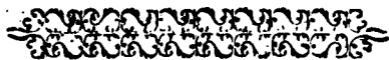
Omnis generis anxietas, & mala omnia sequuntur.

Αρραλθον γδ ὄπισθε μακίρρονόν βει δαίξεν
 Λυφός εδίζοντες δήσω ἐν πο·ίμα·
 Δισχερός δ' ἔβει γάυε κατὰ κείαφος ἐν κενίρω
 Νώτοι ὄπισθ' αἰχμῶ δουρὸς ἐλαλαφύοι.
 Ἀλλά τις βὺ διαβάς ἀφίτω ποσὶ ἀμφοτέρωσι
 Στρεχεύεις ὄπι γὰς χεῖ· εὐδῶσι δα κών·
 Μιθρὺς τε κήυας τε κέτω ἢ γίονα καὶ ὄμουε
 Ασσίδος ἄρρῆς γαστρὶ καλυ·ψάαφος.
 Διξίτηρ δ' ἐν χεῖ πη·αύτω ὄβερμον ἔχουε
 Κινετω ἦ· ὄφοι δειλοὶ κῶσι κέφα· ἦς.
 Ἐρολι δ' ὄβερμα ἔργα διδακείαδω πο·εμίζεν
 Μασὶ· ἐκτός βελίαν ἔσάτω ἀσπίδ' ἔχουε.
 Ἀλλά τις ἔχους ἰών, ἀποταχέδὼ ἔχαι μακρῆ
 Ἡ ξίφος οὐτάζων δὴ ἴον ἀνδρ' ἔ· ἔτω.
 Καὶ ποδα παρ ποδὶ δειλε, κῶ ἔπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἰροίσεα
 Ἐν ἦ· ὄφοι τε λόφω ἢ κινύλω κινύω
 Καὶ σῆριον σῆρην πεπλωσάφος ἀνδρὶ μακράδω
 Ἡ ξίφος κῶπλω ἢ δόρυ μακρὸν ἔ· ἔων
 Τρῆς δ' ὄ γυμῆτις ἴω ἀσπίδος ὄμοθεν ἄλλος
 Πτωχόντες μεγάλοις βέλλετι χερμαθίους,
 Δούρα σὶ τε ξισοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
 Ταῖσι πτωπλίαις πλοσίοι ἰσάαφος.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ.

Τεθιάαφος γδ καλὸν ὄπι φερμαχέσι ποσόντω
 Λυφὸν ἀγαθόν· φει ἦ πατεῖ δὶ μαρνάαφος
 Τῶ δ' ἀσπί φερλιπόντα πόλιν καὶ σίνας ἀχά·
 Πτωχέειν πάντω ἐς ἀνιθῆ τωτον.
 Πλαξίαφος σὺ μπετὶ φίλῃ καὶ πατεῖ γέροντι,
 Παισὶ τε σὺ μικροῖς, κουβείη τ' ἀλο·χφ.
 Ἐχθρός μὲν γδ τοῖσι μετίσσηται ἔς κει ἰκνηται,
 Χρημοσὺ ἢ τ' εἴπωι καὶ συγερῶ πο·είν·
 Δισχέυει τε γῆυοι, κῶ δ' ἀγλακὸν εἶδος ἐλίχφ
 Πάσα δ' ἀδυμία καὶ κενό τῆς ἔπσηται.

- Tan tem sic errantem hominem nulla decore cura
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
 At nos animo fortis pro teri a hac pugnemus, & pro liberis
 Moriamur, nequaquam vita parceres.
 O iuvenes, arctè inuicem iuncti pugnate,
 Neque turpi fuga, aut timore initium facite.
 Sed magnum fortemque concipere animo imperium:
 Nec pugnantes aduersus hostes vita rationem habete.
 Veteranus aut, quoum genua non amplius sunt, agitat
 Grandæque uiriliter fugite.
 Turpe erit est, si in prima acie prostratus.
 laceat ante iuuenes uir senior,
 Candidum iam habens cauit, barbamque canam,
 Animam efflans fortem in puluere,
 Cruentia charis manibus pudenda regens,
 (Que oculis intueri & turpe & indignum est,)
 Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similes
 Et pulchrum puberatis florem habeat. (est,
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis.
 Est, iuus adhuc, strenuum, a si in prima acie ceciderit.
 Sed progressus a pugna quispiam maneat utroque pede
 Terre infixo, labia dentibus premordens.

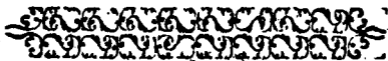

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans, multos Simonides,
 postrenum. his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis post bel-
 lum Troianum. Primus Iambos scripsit secundum
 quosdam.

Σὶδ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλαφρῆς ἕδεμι ἄρη
 Ἔργεται, εἴτ' ἀδῶς εἰς ὀπίσω τελέθει
 Θυμῷ γῆς σφειτῆς ἢ μισχόμεθα κῆρ' αἰ παίδων
 Θυγάσκαρην, ψυχῶν μὲν π' οἰσὶ δόρυοι.
 Βένιοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήεσσιν ἄφροντες,
 Μῆδ' αὐγῆς ἀσχεθῆς ἔχετε μῆδ' οὐόου.
 Ἀλλὰ μάλα ποιεῖτε κῆρ' ἄγκυμοι ἐν φροσὶ θυμῶν,
 Μῆδ' φιλοφύχθ' ἀδράσασμαρναράδου.
 Τοὺς ἢ παλαιότερος ὠνέκ' ἐπ' ἔλαφρα,
 Μὴ χατὰ εἰπόντες φάγασθε δῶν γυραίους.
 Αἰσχεθῆ γὰρ δὴ τῦτο μὲν ποσμάχισσι πεύκῃ
 Κείδω, παρ' αὖ νῆων ἀνδρα παλαιότερον,
 Ἡδὴ λυκῶν ἔχοντα κάρη πολὶόν τε γῆσιον,
 Θυμῶν, ὄσοπνοῖοντ' ἀγκυμοῖν ἐν κοίῃ,
 Αἰματόντ' αἰδῶν φίλας ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (Αἰσχεθῆ τὰ γ' ὄσθαλμοῖς κῆρ' ἰομοσπτόν ἰδῶν,)
 Καὶ χεῖρα γυμναθῆντα νῆοισι ἢ παῖτ' ἐπίοικον,
 Οφρ' ἔσθ' αἰσῆς ἀγλαδὸν ἀνδρὸς ἔχῃ.
 Ἀδράσι μὲν θυτοῖσιν ἰδῶν, ἔσθ' αἰ γυμναθῆ
 Ζωὸς ἰδῶν, κατὰ δὲ ἐν ποσμάχισσι πεύκῃ.
 Ἀλλὰ πῶς δὲ διακασ μῆρ' ἴτω ποσσι ἀμφοτέρωσσι
 Στρεφθεῖς ὄπ' ἡῆς, χεῖλος ὄσθ' αἰσῆς διακῶν.

ΕΚ ΤῆΝ ΣΟΤΙΑΔΑ,

Περὶ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κεῖται, Ἀμοργῆτος, ἰαμβογράφος ἔγραψεν
 ἰαμβογραφίας ἐν βιβλίαις β. ἰαμβογραφίας γίνονται ἢ καὶ αὐτῶν
 μὲν καὶ ἑῖς ἴση τῶν τρωϊκῶν, ἔγραψεν ἰαμβογραφίας πρῶτος
 αὐτῶν κατὰ πῆγας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarenſis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
78.

PHOCCYLIDES, pag. 101
Verſus Phocylidi attributi tum apud Athenzū,
tum apud Stobzum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

PITHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach. 126.

SOLOINIS ſententia elegiaca, pag. 131
Eiuſdem poſtilla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TIRTHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.

Alia eiuſdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiuſdem iambi de mulieribus, pag.
158.

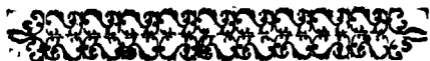
Gnomica eiuſdem in mortem, pag.
163

RHIANI, de imprudentia, pag.
171.

EX NAYMACHII ſcriptis ſea-

I N D E X.

tentiz.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N I A S I D I S in incontinentiam,	177
E x O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quòd breuis sit,	
184	
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam & Spem,	189. & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I P a r y sententiz,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M È N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandry,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E Q U I T V R

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N		
<i>Amantem,</i>	212	<i>Artem,</i> 216
<i>Amicum & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i> 226
<i>Animum,</i>	372	<i>Anarissiam,</i> 224
		<i>Audaciam,</i> 226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Inſte,</i>	208
DE		<i>Inuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	IN	
DE		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conſcientia,</i>	216	<i>Leges,</i>	218
<i>Conſilij,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curioſitate,</i>	224	AD	
DE		<i>Medicos,</i>	214
<i>Dei,</i>	217	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
IN		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
IN		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	IN	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	238
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necceſſitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
AD		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
AD		DE	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Ocultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
DE		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	DE	
<i>Induſtria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Indicio, & diuina Juſticia.</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Inuenturae,</i>	200	<i>Probitudine,</i>	214

I N D E X.

	I N		
<i>Regem,</i>		202	<i>Superbiam,</i> 228
<i>Risum,</i>		204	D E
	I N		<i>Tempore,</i> 214, & 234
<i>Sanitatem,</i>		228	<i>Tolerantiam,</i> 218
<i>Senectutem,</i>		204	D E
<i>Sermos,</i>		210	<i>Veritate,</i> 202
<i>Silentium,</i>		226	<i>Vita,</i> 202, & 212
<i>Somnum,</i>		228	<i>Vimperio,</i> 234
<i>Spem,</i>		210	<i>Voluptate,</i> 212
			<i>Virtute,</i> 200

Ex Ia. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM CVM
superioribus argumenti nonnulla ex veterum
Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Stephano
versibus expressa.

PHILEMONIS qui novus seu medicus Comediz Poeta fuit, pag. 235

<i>ALEXIDIS</i> Thurijs,	240
<i>AMPHIDIS</i> Atheniensis,	242
<i>ANAXANDRIDIS</i> Rhodij,	243
<i>ANTIPHANIS</i> Carystij,	244
<i>APOLLODORI</i> Geloi,	248
<i>DIPHILI</i> Sinopenfis,	249
<i>MENANDRI</i> Atheniensis,	250
<i>DIODORI</i> Sinopenfis,	258

I N D E X.

EVBU LI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPP ARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHEREKRATIS <i>Atheniensis,</i>	261
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	265
ERIPHI	265
CLE ARCHI..	207

FINIS.

